

BOSANSKE UMJETNICE / Milica Pap (28), sarajevska pijanistkinja kojoj eminentni kritičari predviđaju blistavu karijeru, nakon završenih škola u Beogradu vratila se u svoj rodni grad gdje radi kao profesor klavira u Srednjoj muzičkoj školi i honorarno na Muzičkoj akademiji

Kako je Milica prošla put od štrebera do vrhunske pijanistkinje

Milica Pap pripada generaciji najdarovitijih bh. muzičara kao što su Belma Tuzović, Denis Azapagić... • Godine školovanja u Beogradu i povratak u rodni grad – Sarajevo • Milica Pap za SB: "U Brčko sam otišla sa kolegicama Anom Pokrklić, koja svira flautu, i Belmom Tuzović, koja svira gitaru"

piše: Dino Bajramović

Organizacija Muzička omladina grada Sarajeva i koncertna agencija Sarajevo Art organizovali su u utorak (13. novembar) u Domu Armije koncert Milice Pap, pijanistkinje i profesora u Srednjoj muzičkoj školi u Sarajevu. U prepunoj sali Doma Armije Milica Pap je svirala devedeset minuta i oduševila sve prisutne izvođenjem vrlo zahtjevnog repertoara. No, to i nije čudno za sve one koji znaju da je ova umjetnica bila učenik generacije u srednjoj školi u kojoj danas radi kao profesor. Bila je to generacija darovitih učenika, od kojih je većina postigla zavidne uspjehe u Bosni i Hercegovini, ali i u inostranstvu. Spomenimo samo neke od njih: Belma Tuzović, Aleksandra Toman, Denis Azapagić, Denis Šparavalo, Dragan Opančić, Slaviša Vuković...

Foto: Milica Pap

56 SLOBODNA BOSNA 15. novembar 2001.

"To je stvarno bila odlična generacija. Znali smo gdje se nalazimo i imali smo osnovno znanje. Srednju školu završila sam za tri godine i bila učenik generacije, bila sam i najbolji student klavira na Muzičkoj akademiji u Beogradu, imala sam sve desetke. Ukratko, bila sam štreber najgore vrste", objašnjava Milica Pap za Slobodnu Bosnu.

ODLAZAK IZ BEOGRADA, DOLAZAK U SARAJEVO

Po završetku srednje škole, 1991. godine, kao stipendista Republičkog fonda BiH za obrazovanje, Milica je otišla na studij u Beograd. Njena majka je rođena u Beogradu, gdje je završila Muzičku akademiju, njen otac je radio u tom gradu, a u to vrijeme tamošnja Akademija kotirala je visoko i u evropskim razmjerima. Tako je, zapravo, Miličin odlazak u ovaj grad bio i više nego logičan slijed događaja. "U Beogradu je uvijek bila najbolja škola klavira na ovim prostorima. Zato su muzičari iz Sarajeva uglavnom studirali na beogradskoj Muzičkoj akademiji. Tamo se praktikuje tzv. ruska škola klavira. Prije rata se znalo: ako sviraš klavir i želiš nastaviti školovanje, a ne možeš otići u Moskvu ili Lenjingrad, onda te pošalju u Beograd. Mogla sam, ali nisam htjela ići u Rusiju, jer ne bih tamo mogla živjeti pet godina. U Beograd su često dolazili profesori sa istoka, koji su držali časove, kurseve, seminare, kojima sam redovno prisustvovala. Moja profesorka je bila Zorica Stošić-Dimitrijević, koja je bila asistent mom ocu, mamini školski drugovi rade kao profesori na istoj Akademiji, u svakom slučaju znali su za mene kad sam došla."

Za vrijeme studija imala je mnogo nastupa, od kojih su najznačajniji oni na takmičenju Petar Konjović, NOMUS u Novom Sadu, koncerti na Kolarcu u Beogradu, multimedijalni projekti kao što je EPTA (Evropsko udruženje pedagoga), a koncerte koje su kritičari jednodušno pozitivno ocije-

"Kod nas je sve po principu haj dođi i nešto odsviraj": Milica Pap

nili je održala u Mađarskoj i u Luksemburgu. Paralelno sa studiranjem, predavala je u srednjoj muzičkoj školi Stevan Mokranjac, a po završetku Akademije, kao najbolji student u generaciji, bila je asistent svojoj profesoricu. "Trebala sam postati viši samostalni asistent na Muzičkoj akademiji u Beogradu, međutim, vratila sam se u svoj rodni grad – Sarajevo. Mojoj profesoricu bilo je strašno krivo što sam se odlučila na takav potez, ali ja nisam mogla mimo svoje sredine."

KONCERT U BRČKOM

Nakon što je diplomirala 1996. godine, upisala je magisterij, također u Beogradu, koji je uspješno okončala. U međuvremenu, 1997., direktorica Srednje muzičke škole u Sarajevu Emina Dubravić ponudila je Milici Pap posao. Bez razmišljanja je prihvatila poziv, a razlog više bila je njena majka, prof. Angelina Bojović-Pap, koja već trideset godina živi u glavnom gradu Bosne i Hercegovine. Milica je uporedo pohađala i časove na postdiplomskom studiju u Beogradu. "Profesorici Emini Dubravić postavila sam samo jedan uslov: da želim raditi u istoj sobi gdje i

moja majka, a to je soba broj sedam na drugom spratu. U toj prostoriji sam i završila srednju školu. Inače, predajem honorarno klavir i na Muzičkoj akademiji."

U aprilu prošle godine Milica Pap je pokrenula inicijativu da sa svojim kolegama, koji sviraju različite instrumente, organizuje koncerte u nekoliko bosanskohercegovačkih gradova. Pravo učešća na tim nastupima imali su, prema početnoj ideji, učenici nižih i srednjih muzičkih škola u gradovima gdje su koncerti trebali biti održani. Završni koncert, sa svim učesnicima, trebao je biti održan u Sarajevu, ali: "To je prije svega ogroman finansijski projekat. Bila sam sekretarica, daktilografkinja, prevodila dopise na engleski jezik, zvala hotele i rezervisala mjesta, ali na kraju se samo ostvario koncert u Brčkom. To je bio prvi i jedini koncert ozbiljne muzike u ovom gradu poslije rata. U Brčko sam otišla sa kolegicama Anom Pokrklić, koja svira flautu, i Belmom Tuzović, koja svira gitaru. Uključili smo i učenike srednje muzičke škole u Brčkom i održali koncert u Domu kulture. Trebali smo održati koncerte i u Banjoj Luci, Mostaru, Tuzli i drugim gradovima. Međutim, projekat je stao, prvenstveno zbog nedostatka finansija. Ja ipak samo sviram klavir, nisam menadžer." Nije potrebno naglasiti da dopisi ambasadama nisu urodili plodom (parama), a podrška državnih institucija je, naravno, izostala.

"Koncerta ozbiljne muzike u našem glavnom gradu ima sve manje i manje. Kod nas je sve po principu haj dođi i nešto odsviraj. Interesovanje medija je slabo, drago mi je što sam dobila poziv Slobodne Bosne. Međutim, da bi se organizovalo bilo šta, potrebna su finansijska sredstva. Sve to znam i tu je problem. Ko treba da finansira koncerte, stvarno ne znam", kazala nam je na kraju razgovora profesorica i pijanistkinja Milica Pap, pred kojom je, tvrde eminentni domaći i inostrani kritičari, blistava karijera. ♦